

De regionale udviklingsråd i alle amter har afgivet deres redegørelse til Socialministeriet. Et enkelt udviklingsråd har dog som i 2004 primært henvist til redegørelsen for 2003. Som en del af overvågningen har kommuner og amtskommuner indberettet kvartalsvise oplysninger til et centralt informations- og analysesystem om udviklingen i de enkelte typer af sociale tilbud.

De første år med grundtaksten var præget af implementering og indkøring af et fælles administrations- og visitationsgrundlag, som grundlag for dialog mellem kommunerne og amtskommunen. Denne proces er nu gennemført. Samarbejdet mellem amtskommune og kommune er forbedret i takt med, at rutiner og procedurer er blevet indarbejdet, og der er nu et stabilt samarbejde mellem kommuner og amtskommuner.

Udviklingsrådenes redegørelser giver anledning til at konstatere følgende udviklingstender i 2005:

Der er generelt ikke sket markante eller signifikante ændringer i antallet eller typer af tilbud og foranstaltninger efter serviceloven.

På voksenområdet viser de indberettede kvartalsvise oplysninger en svag stigning i bestanden af personer i tilbud i perioden 2002-2005, men et fald i nytilgangen af foranstaltninger.

Børn- og ungeområdet viser over hele perioden 2002-2005 en tendens til øget brug af forebyggende foranstaltninger i borgerens nærmiljø. Enkelte udviklingsråd nævner for 2005 en tendens til relativt flere mere specificerede og udgiftstunge tilbud til personer med komplekse problemer.

Det helt overordnede billede er, at der kun i begrænset omfang er ændret i opgavefordelingen mellem amtskommuner og kommuner. Kommunerne har kun i begrænset omfang hjemtaget borgere – og i den overvejende del af de tilfælde, hvor kommuner har hjemtaget borgere, er hjemtagningen ikke foretaget som konsekvens af finansieringsreformen. Samtidig er der dog en tendens til, at kommunerne begynder at udvikle nye tilbud, selvom omfanget endnu er begrænset.

Der kan ikke udledes noget overordnet om anvendelsen af private tilbud.

I alle amter konstaterer Udviklingsrådene, at der er indgået visitationsaftaler, takstbehandlingsaftaler eller tilsvarende for samarbejde mellem kommuner og amtskommune og nedsat

visitationsteams eller lignende, som behandler visitationssagerne og tager stilling ved uenighed mellem amt og kommune. Også på medfinansieringsområdet er der indgået praksisaftaler og fastsat fælles retningslinier for samarbejdet. Amtskommunerne medfinansierer langt størstedelen af de samlede kommunale ansøgninger herom.

Kommunerne oplever, at sagsgangen er blevet tungere efter grundtakstreformen, og at den ændrede visitationsprocedure har medført flere arbejdsopgaver. Flere kommuner oplyser, at sagsbehandlingstiden er blevet forlænget som følge af reformen, også efter at sagsbehandlingsrutinerne er bedre på plads.

Amtskommunerne oplever generelt, at kvaliteten i behandlingen af visitationssagerne er blevet bedre. Kommunerne er mere delte i deres opfattelse af udviklingen af sagsbehandlingskvaliteten. Nogle kommuner peger på et løft i sagsbehandlingskvaliteten, mens andre mener, at kvaliteten er uændret. Overordnet set er der en positiv tendens i vurderingerne af kvalitet i sagsbehandlingen.

Det nævnes i flere redegørelser, at der i forbindelse med visiteringen fokuseres mere på sammenhængen mellem kvalitet og udgift end før grundtakstreformen trådte i kraft.

Den generelle vurdering af udviklingen i samarbejdet mellem amtskommuner og kommuner varierer. Hovedparten af kommunerne mener, at samarbejdet er blevet bedre. Dette er sket, selv om de fleste redegørelser peger på, at administrationen er blevet mere ressourcerkrevende som følge af grundtakstreformen. Enkelte kommuner mener dog, at den tungere administration gør samarbejdet mere problematisk. Overvejende er vurderingen, at samarbejdet er blevet bedre i takt med, at rutiner og procedurer er blevet indarbejdet, og at der er et stabilt samarbejde mellem kommuner og amtskommuner.

Redegørelserne viser, at Udviklingsrådene i perioden 2002-2005 har inddraget en lang række problemstillinger i drøftelserne om grundtakstreformen. Der er gennemført en række konkrete projekter og analysearbejder bl.a. om forebyggelse og anbringelsesforløb på børn- og ungeområdet, udgiftsvækst, visitation, sagsbehandlingstid, brugerinddragelse og elektronisk sagsbehandling.

Brugerorganisationerne problematiserer, at ikke alle kommuner har fastlagt målsætninger. Samtidig er der bekymring over sagsbehandlingstiden og nogle peger på det dobbelte myn-